

ΣΤΕ 1952/2017 [Νόμιμη ανασύνταξη πράξης εφαρμογής]

Περίληψη

-Το εφετείο λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό της υπόθεσης και ιδίως το περιεχόμενο της πράξης εφαρμογής, όπως διαμορφώθηκε τελικά, απέρριψε τους λόγους ακυρώσεως περί παραβιάσεως των αρχών της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της ισότητας. Συγκεκριμένα, αφού έλαβε υπόψη ότι το οικόπεδο που αποδόθηκε στους εκκαλούντες είναι διαμπερές, ότι η πρόσοπή του μειώθηκε μόνο 7,30 μ. από την αρχική και ότι η οφειλόμενη εισφορά σε γη που ανερχόταν σε 608,10 τ.μ. μειώθηκε σε 569,31 τ.μ., απέρριψε τον ισχυρισμό ότι η ιδιοκτησία τους επιβαρύνθηκε υπέρμετρα. Επίσης έκρινε ότι τα όρια αρτιότητας που προβλέπονται εν προκειμένω για το συγκεκριμένο οικόπεδο υπερκαλύπτονται με τη ρύθμιση της προσβαλλόμενης πράξης, απέρριψε δε τον ισχυρισμό ότι με το σχήμα που έχει το οικόπεδο είναι δυσχερής η σύσταση κάθετης ιδιοκτησίας, διότι δεν συνδέεται με την οικοδομησιμότητα του οικοπέδου. Με τα δεδομένα αυτά, το εφετείο ορθά έκρινε ότι δεν συντρέχει υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας των εκκαλούντων έναντι της ιδιοκτησίας της δεύτερης εφεσίβλητης, καθώς και ότι η επίδικη τακτοποίηση δεν έγινε καθ' υπέρβαση των ορίων διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το ως άνω ιστορικό, με νόμιμη και επαρκή αιτιολογία η Διοίκηση στάθμισε τα εκατέρωθεν συμφέροντα των εμπλεκόμενων μερών, κατά τα λοιπά δε η ουσιαστική κρίση των οργάνου της είναι ανέλεγκτη ως τεχνική κρίση.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Ι. Θεοδωρικάκου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.